

ลุงไก่อ่วง ๑ ไชยคร้าย

ถึงคุณ

คำนำ

การที่ผู้ใหญ่ในชนบทมักจะลืมนั่งสื่อกัน ทั้งๆที่ได้เล่าเรียนมาจนสามารถอ่าน-
ออกเขียนได้แล้ว ก็เนื่องมาจากละทิ้งการเรียนมานาน และไม่ค่อยได้อ่านหนังสือเป็นประจำ-
นั่นเอง ด้วยเหตุนี้ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ จึงได้จัดทำหนังสือชุดนี้ขึ้นตาม
โครงการที่เรียกว่า “โครงการจัดทำหนังสืออ่านเพื่อป้องกันการลืมนั่งสื่อกภาคเหนือ”

โครงการนี้ กรมการศึกษานอกโรงเรียน ได้รับความช่วยเหลือจากกองทุนช่วยเหลือ
ด้านการศึกษาและวัฒนธรรมระหว่างชาติขององค์การสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ UNICEF)
ให้ทุนอุดหนุนศูนย์ฯ ภาคเหนือจัดทำหนังสือรวมสามชุด ชุดละห้าเล่ม ศูนย์ฯ ภาคเหนือจึงได้
พยายามจัดทำหนังสือชุดนี้ โดยมุ่งหวังให้หนังสือนี้เป็นประโยชน์ ให้ความรู้และเป็น
หนังสือที่น่าอ่านสำหรับประชาชน เพื่อว่าจะได้ช่วยให้ท่านอ่านหนังสือบ่อยขึ้น แล้วจะไม่ลืม
หนังสือได้ โดยง่าย

อนึ่ง หนังสือเขียนโดยนักเขียนในท้องถิ่นภาคเหนือ จึงเป็นเรื่องราวที่สอด-
คล้องกับความเป็นอยู่ในภาคเหนือ ซึ่งศูนย์ฯ ภาคเหนือได้พยายามส่งเสริมให้นักเขียนใน
ท้องถิ่น ได้มีโอกาสเขียนหนังสือเพื่อชาวชนบทในท้องถิ่นให้มากยิ่งขึ้น ศูนย์การศึกษาอก-
โรงเรียนภาคเหนือ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือชุดนี้จะเกิดประโยชน์แก่ผู้อ่าน ทั้งในด้านเนื้อ
หาของหนังสือ และเป็นเครื่องมือช่วยให้ไม่ลืมหนังสือได้ตามวัตถุประสงค์ของโครงการ.

ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ

คณะผู้จัดทำ

นางสายพิน เขิงเขาว์

เขียนเรื่อง

คณะกรรมการจัดทำหนังสือ

ปรับปรุงเรื่อง

นายสังคม หาญวงศ์

เขียนภาพ

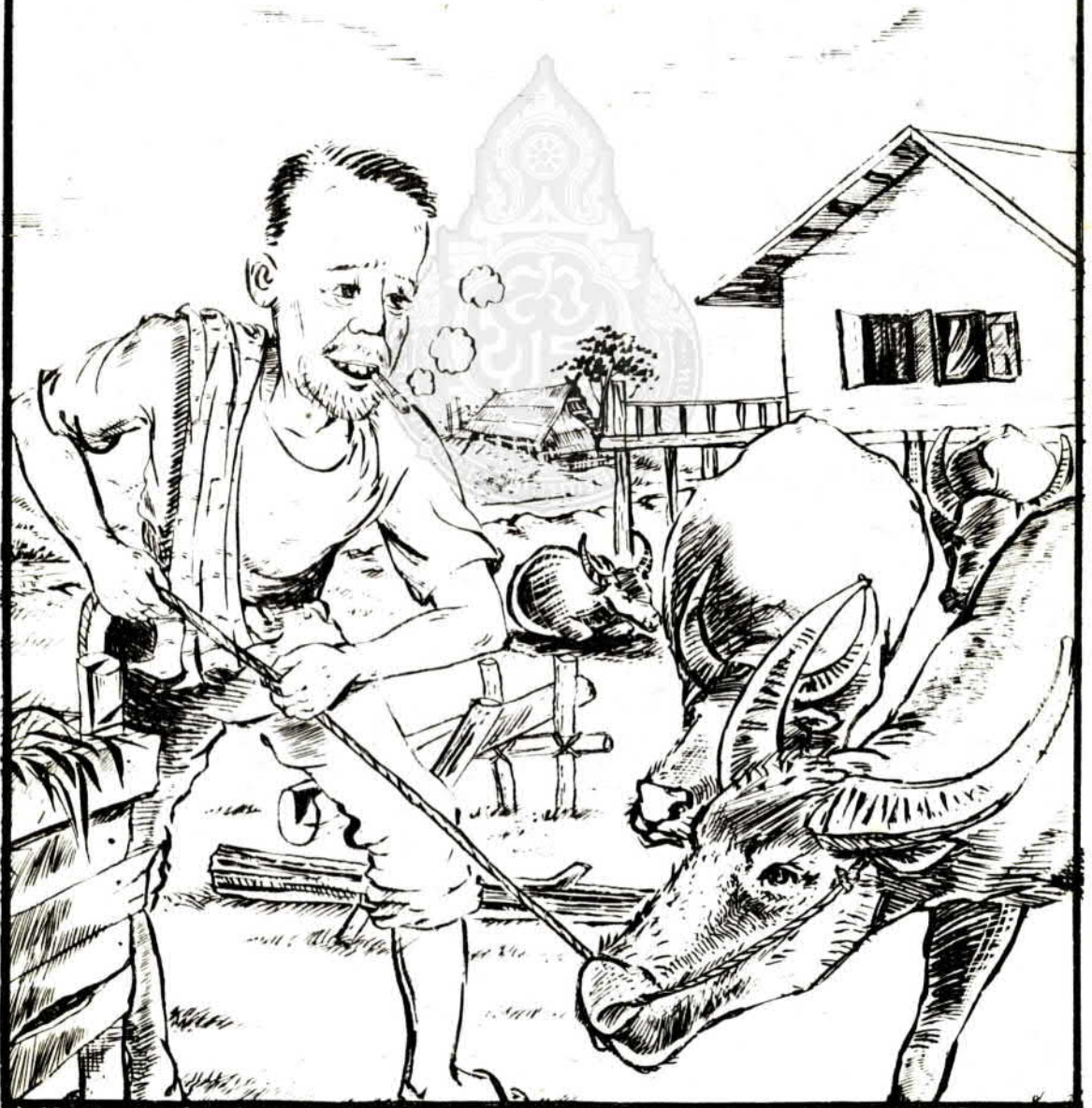
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ จัดพิมพ์

พิมพ์ครั้งที่ ๑ จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๕๒๕

พิมพ์ที่ ศูนย์การพิมพ์ ฝ่ายบริหารเพื่อการศึกษา
ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคเหนือ ลำปาง

บ้านลุงไกรงอยู่ไกลถึงชายทุ่ง
ใกล้โค้งคังสองลำธารขนานสาย
ลุงไกรงไร้ปากเสียงมุ่งเลี้ยงควาย
มีอยู่หลายสิบตัวไม่กลัวจน

มาวันหนึ่งหลานสาวเข้ามาบอก
ว่าจะออกเรือนไปให้ขัดสน
นงกราบกรานหลานขอควายไว้แก้จน
ลุงอย่าบ่นให้หลานรักสักสองตัว

ลุงโกร่งฟุ้งดังนั้นพลันหัวเราะ

โอกาสเหมาะหลาน ข้าจะมีผ้า
คิดว่าเองคงขึ้นคานให้หัวน้กแล้ว
ค่อยยังชั่ว...ควายลุงให้อุดใจรอ

๓
เช้าวันหนึ่งลุงโกร่งตื่นสดชื่นนัก
เอ... หลานรักขอควายใช้ไหมหนอ
เจ้าแต่งงานผ่านไปได้นานพอ
ลุงจะขอเยี่ยมหลานบ้างต่างอำเภอ

แล้วลุงควายมุ่งหน้าไปหาหลาน
เจ้าย้ายบ้านเสียไกลกลัวไพลเผลอ
ไม่รับหาต๋อไปเกรงไม่เจอ
ลุงโกร่งเพื่อพว่บ่นกังวลใจ

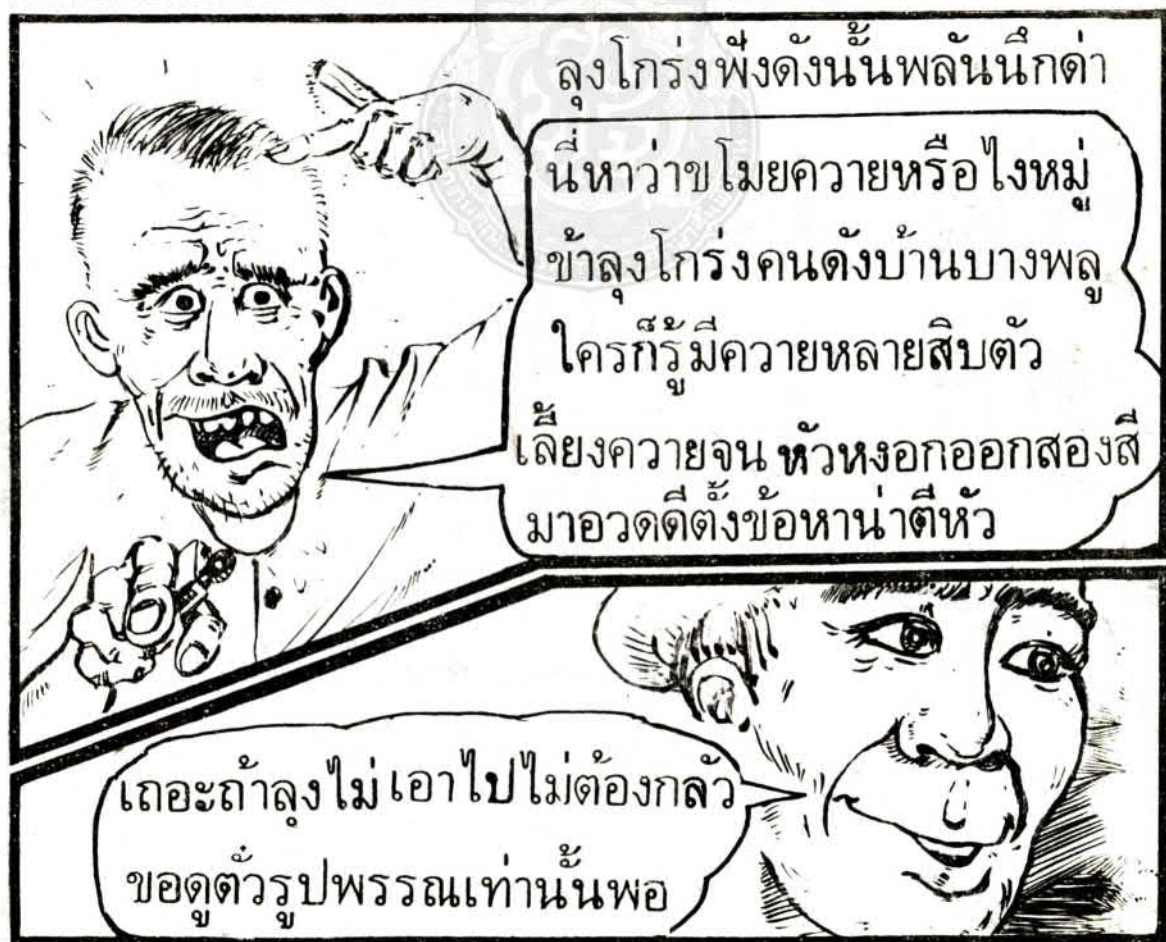
จนตะวันบ่ายคล้อยค่อย พักเหนื่อย ๔
ให้ปวดเมื่อยขาจนถึงหลังไหล
ของบัณฑิตเถอะไม่เห็นจะเป็นไฉน
ควายปล่อยให้กินหญ้าประสาหมัน

กำลังเพลินปลิ้นลูงสะดุ้งลุก
ใครมาปลุกไต่บ้าข้าจะฟัน

ผมเองคร่ำตำรวจตรวจทุกวัน
ขอตัวรูปพรรณควายของลูง

จะเอาตัวอะไรไม่มีหรอก
ควายทั้งคอกข้าไม่ขายรู้ไว้พ่อ
ข้าไม่เคยจำนำควายอย่าหมายรอ
จะมาขอตัวอะไรไม่มีทาง

เอ๊ะลุงนี้ละเมอพูดเพ้อพรั
ตัวจำนำ ตัวรูปพรรณมันแตกต่างกัน
ควายต้องมีทะเบียนไว้อย่าให้ค้าง
ก็เหมือนอย่างคนมีบัตรประชาชน

แล้วข้าจะรู้ได้อย่างไรเล่า
ทะเลเบียนเขาทำที่ไหนให้ฉัน

ต้องไปแจ้งนายทะเลเบียนท้องถิ่นตน
เขาเป็นคนออกตัวรูปพรรณ
เมื่อเวลาชื้อขายหรือย่ายที่
เราก็มืดแสดงอย่างแข็งขัน
เป็นหลักฐานว่าถูกต้องเจ้าของมัน
มีฉะนั้นผิดกฎหมายรู้ไหมครับ

ลุงโกร่งได้ยื่นคำเท้าบร่ำให้
ทำยังงัยครับผม โอ้ย... ลมจับ

ลุงขโมยเขามาต้องกล้ารับ
โทษหนักกลับเบาได้ไม่รุนแรง

ผมจะพาไปโรงพักเพื่อซักถาม
ควายตรงตามหรือไม่ว่าใครแจ้ง

สงสารลูกเถอะหมูจ๋ายาระแวง
ลุงไม่แย่งขโมยใครให้สาบาน

ลุงโกร่งนั่งก้มหน้าน้ำตาตก
ไอ้หัวอกตูข้าน่าสงสาร
เรามีควาย หลายตัวมาตั้งช้านาน
กลับถูกท่านกล่าวหาว่าลักควาย

กลับบ้านต้องรีบจำไปทำตัว
ขึ้นเมามัวชกชกอาจจะสาย

๙

เอ๊ะอะไร... ผู้หม่ด่ว่นวาย
นำหน้าชายหนึ่งมาทำพิกล

ประกาศ

นี่คือเจ้าของควายที่หายครับ
 ลุงถูกจับสงสัยไร้เหตุผล
 มิใช่ควายที่ผมหาอย่างกังวล
 จับผิดคน เชิญออกมาอย่ารอรี

พอได้ยินลุงโกร่งแสนโล่งอก
 เหมือนหยิบยกภูเขาปัดเป่าหนี

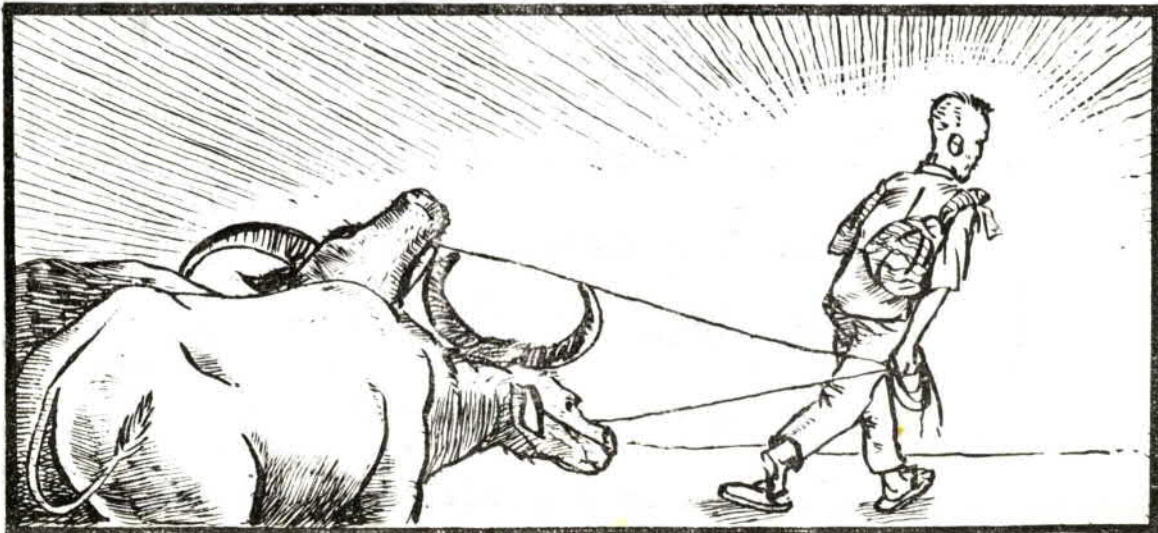
ข้าก็ไม่อยากอยู่นานอันเต็มที
 กลับคราวนี้ต้องหาพระประนํามนต์

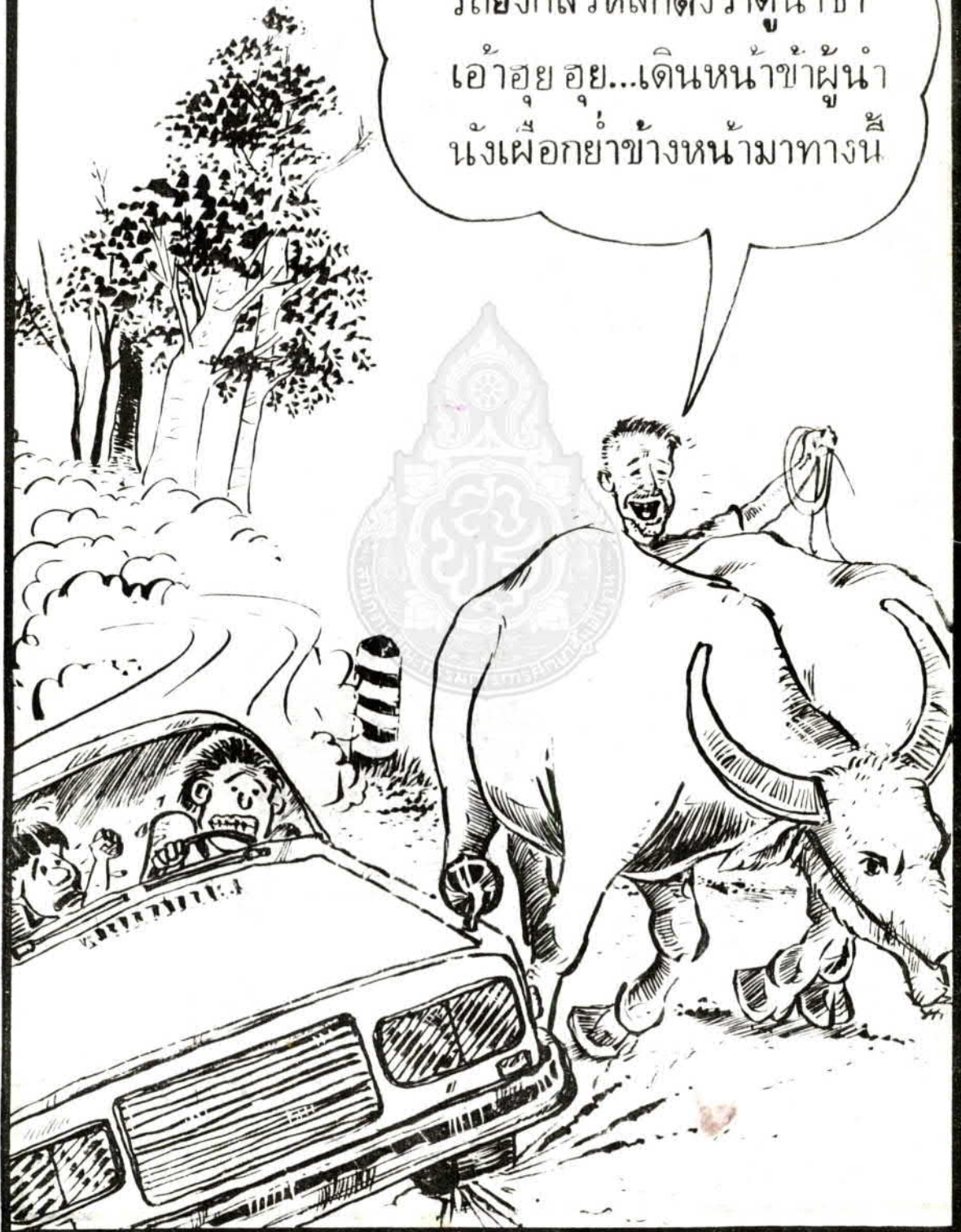
อ้าวลุงอย่ารีบกลับมาปรับก่อน
เพราะเมื่อตอนมีควายลุงไม่สน
ไม่มีตัวรูปพรรณนานเต็มทณ
หากอีกหนจะยึดควายแล้วไม่คืน

โอ้ยกลับบ้านคราวนี้มีตัวแน่
ลุงมันแกไม่รู้เท่าเหมือนเขาอื่น
หลานสาวได้แต่งงานเมื่อวานขึ้น
ลุงจึงตื่นเต้นหน้อยปล่อยลุงที

เออเออะ แล้วคราวหน้าอย่าทำซ้ำ
จงจดจำเอาไว้ให้ถวนถึ
วักวายต้องทำตัวทุกตัวมี
เพื่อบงชเจ้าของถูกครองธรรม

เฮ้ยไอ้ทุยเองใหญ่มิใช่หว่า
รดยังกลัวลืบทั้งวาดหน้าข้า
เอ้อฮุย ฮุย...เดินหน้าข้าผู้นำ
นั่งเผือกยาข้างหน้ามาทางนี้

มีรถจักรยานยนต์คันซ้อนท้าย
ขับเลี้ยวซ้ายเหมือนเบ่งเร่งเต็มที่

๑๔

ทั้งแซงซ้ายป้ายขาวบ้าเต็มที่
สุดหลีกหนีชนนั่งเผลอกแล้วเกิ้ลอกดิน

เจ้าลิงลมควายข้าไซ้มีไช่หิน
ดินางเผือกของข้าไร่ราคิน
มีจะนั้นเองสิ้นชีวินวาย

เด็กหนุ่มลูกขยันฝันความปวด

ลุงอย่าอวดเก่งกล้าอ้างท่าหลาย
ถนนหลวงใช้สร้างเป็นทางควาย
ผิดกฎหมาย ไปตกกลางที่โรงพัก

ชะไ้หนปากกล่ำมาข่มขู่
 ขำอยากรู้ใครผิดจงคิดหนัก
 ข้ากินเกลือมาก่อนเจ้ากินข้าวหนัก

มาอีกแล้วลมอะไรไว้นั่น

ไ้หนูชิชนควายจนหงายหลัง
 แล้วหาว่าข้าผิดไปไม่ระวัง
 ทำสอนสั่งว่าทางหลวงเพื่อปวงชน

ถ้าเช่นนั้นไม่ต้องถามความอีกแล้ว
 ลุงไม่แคล้วติดตารางอย่างแน่นมัน
 เรื่องขีบรรณหิวหว่าค้อยว่ากัน
 แต่ทางนั้นให้คนใช้มิใช่ควาย
 ควายต้องเดินถนนบนทางเท้า
 หากตอนเช้าทางรถผิดกฎหมาย

เอาอีกแล้วตุ๋นจะบ้าตาย

ไอ้หลานชายลุงขอโทษอย่าโกรธเลย

เอาเถอะเห็นแก่เด๋าไม่เอาเรื่อง
 แต่ทีหลังอย่าวางเชิงนะลุงเอ๋ย

ผมขอเตือนเอาบุญคนคุ้นเคย
 จำผมเอ๋ย“ ต้อนวัวควายไกลทางรถ ”

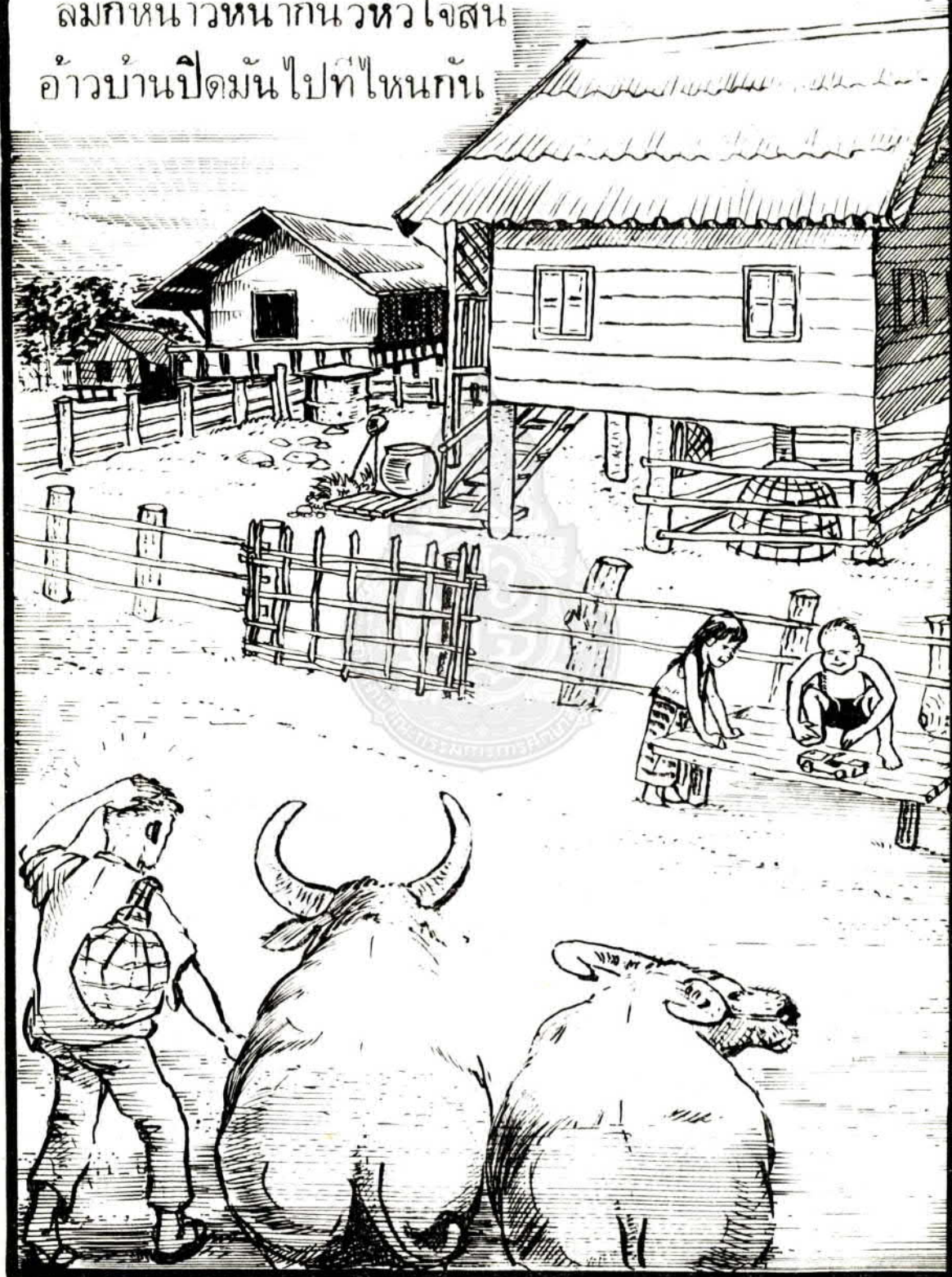
เอาละลงขอจำคำเจ้าไว้
จะท่องจำขึ้นใจไว้เป็นกฎ
ต้องไม่ต้อนวัวควายในทางรถ

ยังไม่หมด “รีบทำตัวรูปพรรณ”

จนมีค่าถึงบ้านของหลานสาว
ลมก็หนาวหนักกว่าหัวใจสั้น
อ้าวบ้านปิดมันไปทีไหนกัน

๒๐

•จำเอาไว้•

“ผู้ใดครอบครองสัตว์พาหนะโดยไม่มีตัวรูปพรหม

หรือมีแต่ไม่ตรงกับสัตว์ จะถูกเจ้าพนักงานยึดสัตว์

นั้นไว้เพื่อทำการสอบสวน”

และ

“อย่าต้อนวัวควาย หรือฝูงสัตว์ บนทางยวดยานสัญจร”

โครงการจัดทำหนังสืออ่าน เพื่อป้องกันการลืมนหนังสือ ภาคเหนือ

